

ληλογραφία του καθίστατο όσημέραι ψυχροτέρα και ήττον συχνή. Παρατηρήθη επίσης ότι ώραιος και κομψός σφραγιδοφύλαξ, άναστήματος μικροσκοπικού και φιλαρέσκως ένδεδυμένος, περιπατεί συχνάκις έν τῷ άλλει μετά τής δεσποινίδος Άλβερτίνας, άφου προηγουμένως συνεχόρευε μετ' αὐτῆς καθ' όλον τόν χειμῶνα, και προς δν ό σύμβουλος άτενίζει λίαν εύχαρίστως. Ο σφραγιδοφύλαξ ύπέστη έπιτυχῶς τās έξετάσεις αίτινες θά τῷ χρησιμεύσωσιν ως τίτλον εις τό στάδιόν του. Πιθανόν νά νυμφευθῆ τήν Άλβερτίναν, όταν έπιτύχῃ θέσιν άξιοπρεπεστέραν.

Κ. Ι. ΠΡΑΣΣΑΣ.

ΠΕΡΙ ΣΙΓΗΣ ΚΑΙ ΕΥΓΛΩΤΤΙΑΣ

Ο Τάσσοσ ήτο λίαν στρυφνός και βαρύσ περι τό λέγειν, δι' ό και ό Γολδόνας έν τῷ δράματί του ό Τορκουάνος Τάσσοσ λέγει *Ammiro il sno talento, gzadisco i carmi snoi piacer non trovo a conversar conlui*. Ο Δάντης και ό Άλφιέρησ ήσαν σιωπηλοί. Ο Μίλτων ήτον άκοινωνήτος, ώργίζετο δέ όταν ήναγκάζετο νά όμιλῆ πολύ. Η συνομιλία του Βιργιλίου ούδδ τόν ελάχιστον χαρακτηρα του ύφους τής διανοίας αὐτου παρουσιάζει. Κατά τόν Λαβρουγιερ, ό Λαφονταίν ειχεν έξωτερικόν εύτελεσ, βαρῦ και βλακῶδες· δέν ήδύνατο νά όμιλήσῃ και νά περιγράψῃ ό,τι πρό όλίγου ειχεν ιδεί. Έν τούτοις τά έργα αὐτου εινε άθάνατα και δύναται νά ληφθῶσιν ως πρότυπα ποιήσεως. Η κόμισσα Πέμβροκ λέγει ότι ή σιγή του Τσιόσερ ήτο προτιμωτέρα τής συνομιλίας αὐτου. Ο συνεργάτης του Βυφῶνος, ό Μομελιάρ, ώμιλεί μετά χάριτος ένῶ ως συγγραφεύσ ήτον άνόητος και ψυχρός, αντίθετως προς τόν Βυφῶνα, όστις ειχεν ύφος σοβαρόν, ελεύθερον και περιγραφικῶτατον. Ο Δεκαρτ, χαρακτηρος μονήρους και ρεμβῶδους, ήτο σιωπηλός έν τῇ συναναστροφῇ. Η συνομιλία του Κορνηλίου ήτον άνόητος και καθ ύπερβολήν κοπιαστικήν. «Δέν ώμιλεί όρθῶς τήν γλῶσσαν, ής ύπήρξεν ό διδάσκαλος (τήν γαλλικήν.) Ψεχθείσ δέ ποτε ύπό φίλων του διά κοινότατα γραμματικά του άμαρτήματα, έγέλασε και ειπε «και όμως ταῦτα δέν έμποδίζουσιν άπό του νά είμαι Πέτροσ Κορνήλιος». Περί τινος δόκτορος Βrich ό Ίόνστων λέγει. «Ο Τόμ εινε εύχάριστος λογάσ (regne) ένθυμεΐται πάμπόλλα και δύναται νά διηγηθῆ πληθύν άξιοπεριέργων πραγμάτων· άλλ' ή πέννα εις τό χέρι του Τόμ εινε μο υ ο δ ι α σ τ ρ α· άρκει νά τήν έγγίσῃ όπως άποναρκωθῆ και ή χειρ και ό νοῦσ αὐτου. Ο Τόμ δύναται νά όμιλῆ, άλλά συγγραφεύσ δέν εινε. Ο Βολταίρος γράφων προς τόν Δε Yauvenargues περι Λαφονταίν έλεγεν «Ο χαρακτηρ του δυστυχουσ αὐτου (ce bon homme), του τόσον άπλου έν τῇ συνδ,αλέξει, δέν ήτο ποσῶς άνωτερος του των ζῶων, τά όποια περιέγραφεν όμιλούντα ! άλλ' ως ποιητής, ό Λαφονταίν ειχε θεϊον ένστικτον.»

Σπανίως εύχάριστος εκ του προχείρου ρήτωρ εινε

και καλός συγγραφεύσ και τ' άνάπαλιν. Έντεῦθεν ύποτίθεται ότι ό Σωκράτης δέν έγραψε διότι ήτον εύχάριστος· διαλεκτικός. Ο Ίσοκράτης διδάσκαλος τής ρητορικῆσ ποτε δέν ετόλμησε ν' άνέλθῃ τό βήμα και νά όμιλήσῃ. Ο δέ άριστος των Άμερικανών ρητόρων Ούέποτερ τουσ λόγους του πάντοτε άνεγίνωσκεν. Η εύροια του λόγου δέν εινε άπόδειξις πνεύματος, ειπε Διογένησ ό Λαέρτιος.

ΔΩΡΕΑ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΟΥ

Βιβλιοθήκη όλοκληρος,

(Άπειροῦται εις τουσ μικρούσ εφημεριδοπώλασ.)

Ο Τζών Κίγγ (John King) άφ' ου επί δέκα έτη μετῆλθε τόν εφημεριδοπώλην έν Cincinnati -- πόλει μιās των Ηνωμένων Πολιτειών τής Άμερικῆσ, τής *hio*-- εδῶρην ενστάτως εις τήν Βιβλιοθήκην τής πόλεωσ ταῦτης 2,500 τόμους τουσ όποίους συνέλεξε βαθμηδόν καθ' όσον επέτραπον τὰ περιωρισμένα κέρδη του.

Ητον υἱός εκμισθωτῶ έν τῇ Πολιτεΐα Hichiang, δεκαεπταετής δέ έπαθην εκ παραλύτωσ ένεκα τής όποιασ έμεινεν επί δύο ή τρία έτη κατάκοιτος, μόνην παρηγορίαν εύρίσκων εις τήν άνάγνωσιν και εις τήν έλπίδα πρακτικῶσεωσ ποτε ένδρσ όνείρου--τῆσ άνδρῶσεωσ Βιβλιοθήκῆσ !

Βρώεωσ φέρων τήν άργίαν και έπιθυμῶν νά καταστήσῃ χρησίμους τās ύπολειπομένασ αὐτῷ δυνάμεισ διηυθύνθη εις Τσιντσιανάτην βοηθούμενος ύπό του πατροσ του. Μετά πολλῆσ δοκιμασίεσ επέτυχεν εκει εργασίαν έν τινι εργοστασίῳ καπνου καρδάνων καθ' εδδωμάδα 12 σελίνια ήτοι δραχμάσ 15. Άλλά ύλίγον διήρκεσεν ή εργασία αὐτη, διότι προσεδήθη εξ εύλογίεσ.

Μετά τήν άνάρρωσιν παρήτηρε τόν καπνόν και έπεδῆθη εις τήν πώλησιν εφημεριδων, και ό παραλυτικός εφημεριδοπώλησ ήτο γνωστότατοσ κατὰ τήν τελευταίαν δεκαετίαν έν Τσιντσιανάτη.

Έκ των άποταμιευμάτων του ηγόραξε βαθμηδόν βιβλία εκ των όποιων άνεγίνωσκε πολλά κατὰ τās ώρασ τής άργίεσ. Ησαν δέ όλα εκλεκτά, καθῶσ βεδικοί ό Έφο,οσ τῆσ βιβλιοθήκῆσ.

Δέν εδρακίνα δέ εξ όλοκληρου τὰ άποταμιευμάτά του εις άγορην βιβλίων, άλλά συνήθρισε και τινασ εκατοντάδασ δ ό λ λ ε ρ (β) χάριν του γήρατοσ.

(1) νόμισμα των Ην. Πολιτικῶν τῆσ Άμερικῆσ αξίας 5 δραχμῶν και τι πλέον.

Δυστυχῶσ άναμιχθείσ εις επικινδύνους κερδοσκοπίασ έχασεν αἴφνησ τό προδόν εργασίεσ πολυετοῦσ, διό ήναγκάσθη νά επαναλάβῃ τό παλαιόν έργον του εφημεριδοπώλου.

Επειδή δέ δέν ήλπιζεν ότι θ' αύξήσῃ επαισθητῶσ τόν αριθμόν των βιβλίων, τὰ δέ προσδορισθέν δι' αὐτά μέρος έν τῇ πατρικῇ οικήα δέν ! ήτο καταλληλον προς διατήρησιν αὐτων έγραψε προς τόν έφορον τῆσ Βιβλιοθήκῆσ τῆσ πόλεωσ Τσιντσιανάτῆσ ότι έπιθυμεί νά δωρήσῃ τὰ συναχθέντα βιβλία.

Η Κίγγειοσ Βιβλιοθήκη έν Τσιντσιανάτη έσται μνημεϊον τό όποϊον επί πολλῆσ γεννεάσ θά παραδώσῃ μετ' εύλογίων τό όνομα του παραλυτικού εφημεριδοπώλου. οιδε πτωχοί εργάτικοί παιδες εκ του ψηλαφητου τουτου πραδειγματοσ θά προτρεπῶνται εις τήν φειδώ, ήτις ταιαῦτα ενεργεί θαύματα.